MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM (PARS IV: 1.7. 1.9.)
Melk, um 1470
Seite 126v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36451
Copyright: Melk, Benediktinerstift

tifer ordinat. ¶ Habuit uir sanct
hoc p̃ceteris tu ̃ temporis pontifica
bus religionis. ⁊ dei amoris id̃ici
um speciale. qua oia que ad eius
laudem uigit celebrandã. ⁊ eccle
siastici cultus officiu ̃ ptinent. to
tis nisibus amplificare puehere.
atq; adornare contendit. ⁊ ercepti
his que sibi suq; ad quotidiani
uictus ⁊ uestitus necessaria. quib̃
solus content̃ erat uir sufficere pt̃at.
nec ñ ⁊ his que ad egenciu ̃ ⁊ iopu ̃
sustentacione ̃ larga manu solebat
erpendere. reliquos omis reditus e
piscopatui possessionu ̃ omb̃ quas
libet terru ̃ census. qui sibi eromi
diocesi sua debebant. uel si quid
erfideliu ̃ donacionib̃ ⁊ferebat ad
erhibendu ̃ ecl̃ys ornatu ̃ ꝓuenie
tem. ⁊ noua quaq; oratoria ꝓlocis
que ad hoc oportuna uidebant co
struendo deputauit. ¶ Quoru ̃ con
structione ̃ primu ̃ diuine seruitu
tis multiplicande intuitu ag
grediebat. de hinc plebiu ̃ eia ̃ co
moditati parit ⁊ saluti pspicere
pie meditabat. ut ad ecl̃ia ̃ cum
suis sacerdotib̃ ꝓpe positas facile
confluere oracionu ̃ studia assuef
cere. ꝛgeneracionis gratiam ⁊sequido
cumenta sacre legis audire. cele
stiu ̃ sacramentor ̃ celebracionibus
inter esse. atq; omia xpiane reli
gionis iura discere ⁊ exercere
ualerent. ¶ Cum aut diuine mace
stati ꝓplacuit. post ta ̃ diuturna
tot annor ̃ certamina. victorem
hostis antiqui militem suu ̃ eterno
premio glorificare anno qinqua
gesimo epatus sui. corpis eu ̃ dns
molestia uta fatigari pmisit. ut
ad esse sibi diem eritus sui ñ dubi
taret. ¶ Qui anñ illi uerus ertitit
iubileus. quem in eodem numero
annu ̃ remissionis appellans. omi ̃
quecq; in eo redire ad familia ̃. ⁊
ad possessione ̃ ler diuina precepit.
¶ Nam ⁊ ipse quo miñ se dubitaz
ad requiem tendere. post septem
septimanas annor ̃ er quo constitu
tus est sup familia ̃ dm̃ hic inter
ris positum. ad ea ̃ que celis est le
tus uocari meruit. ut possideret
terram qua ̃ mansuetis ⁊ mitibus
uitas ꝓmisit. ¶ Eodem tempore
scs martiñ eps turonense regebat
ecl̃iam. uir aplicis clar̃ omino ur
tutib̃. ¶ Cui inter alia quib̃ assidue
frui solebat anglice collacionis
mysteria. etiam hoc er diuina re
uelacione ꝓceptum est. ut ad urbe
cenomannica ̃ pgeret. atq; ibidem
in infirmitate positu ̃ dmm uisita
ret. Vnde animadutens hunc dm̃
in infirmitate de aliquo mebror ̃ suo
rum intelligendi. de quib̃ ipse dic
tur̃ est in iudicio. infirm̃ fui ⁊ uis
itastis me. cepit dico festinus p
gere ad memorata ̃ urbem. Cui ci
appꝓpiquas iurta uinea ̃ qdam
iter aget. uidit enim̃ in ea stante
clericum gradu subdiaconu ̃ uic
turlu ̃ nomine. operi quide ꝓtinaz
ibi agendu ̃ erat studiosĩ insuda
tem. sed mchomiñ fregtacione
psalmodie laudes dm̃ decantatem
¶ Hic erat discipul̃ scl̃i libory. atq;
in ipsa sue ꝛtinencie mentĩq; ⁊
habitus humilitate bone institu
tionis. magist optim̃ clarũ pre